

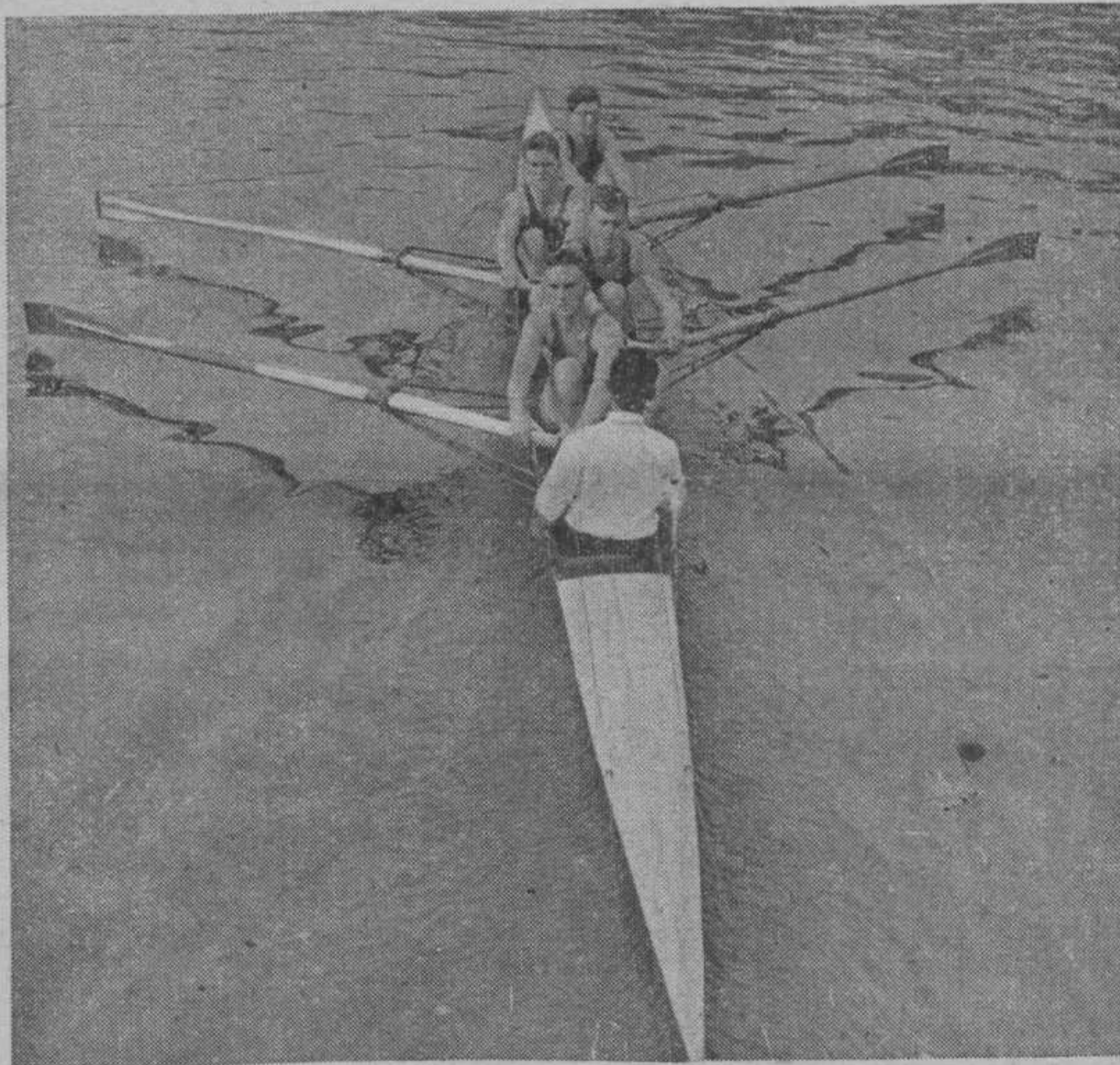

DE SPIEGEL

OFFICIEEL ORGaan VAN HET-DELFTSCH STUDENTENCORPS

HOOFDREDACTEUR: R. RADEMAKER. GRIFFIER: G. ALBERDA.
REDACTEUREN: A. D. KROESE, B. H. OUDKERK, C. F. MEESTERS, W. E. RÖELL, G. J. VAN DER GRINTEN.
VERSCHIJNT WEKELIJKS BEHALVE IN DE VACANTIES. — DE JAARGANG LOOPT VAN SEPTEMBER—
SEPTEMBER, — ABONNEMENT VOOR NIET-LEDEN V/H D.S.C. f 8 — PER JAAR. — LOSSE NUMMERS f 0.35
ADVERTENTIE: PER VAK f 8.— (1/24 PAGINA). REDACTIE-ADRES: KOORNMARKT 62
UITGAVE: DELFTSCHE UITGEVERS MAATSCHAPPIJ — ADMINISTRATIE: OUDE DELFT 95
20 JAARGANG 30 APRIL 1948 6 BLZ. No. 22

Varsitynummer

G. J. ter Kuile (bg). M. H. Wijvekate, H. A. Röell, H. Koops (sl.),
M. P. Soedjono (st.)

REDACTIONEEL

Oef, zei de stoker, die net een strooioed die langs woei in de vuurhaard stopte en keek daarbij schuins naar de machinist. „Het is er maar eentje van die „blauwen”, voegde hij er geruststellend aan toe, omdat hij wel wist dat de machinist een beetje roodgetint was. Maar deze luisterde maar met een half oor, omdat hij druk bezig was de laatste druppeltjes van het zo mysterieus aangeboden borreltje van zijn lippen af te likken. Maar goed dat de baas hier niets van weet, dacht hij, anders vloog ik er zo uit. Raar vrachie had hij anders vandaag. Welk fatsoenlijk mens rijdt nou mee op de treeplanken of op het dak, en biedt het bedienend personeel, in diensttijd notabene borreltjes an. „Daar mot je nou steden voor hete”, zou zijn vrouw bij zoiets zeggen. Dat had ze ook gezegd toen ze de vorige week in die oude Ford van zijn oomzegger

Barend naar Antwerpen waren geweest en ze aan de grens platen van de Varsity hadden zien hangen. „Kouwe kak” had Barend gezegd, „die Amerikanen motten ook overal reclame maken”. Ja, ja, hij had altijd wel gedacht dat zijn neef een beetje veel linksig was, maar hij had geen ruzie gemaakt want Barend had hem beloofd, hem mee te nemen naar de Vleeschhouwerstraat, „waar hij wel wat wist te zitten”. Zijn vrouw zouden ze dan zo lang wat francjes geven om nylons te kopen, dan waren ze die kwijt. Donders mooi had ie het anders gevonden, die platen die daar zomaar aan de bomen hingen. Hij had van zijn stoker wel eens iets van die Varsity gehoord, die was het vorige jaar mee geweest met de extra Lagatrein. Nou zat ie zelf op dat ding.

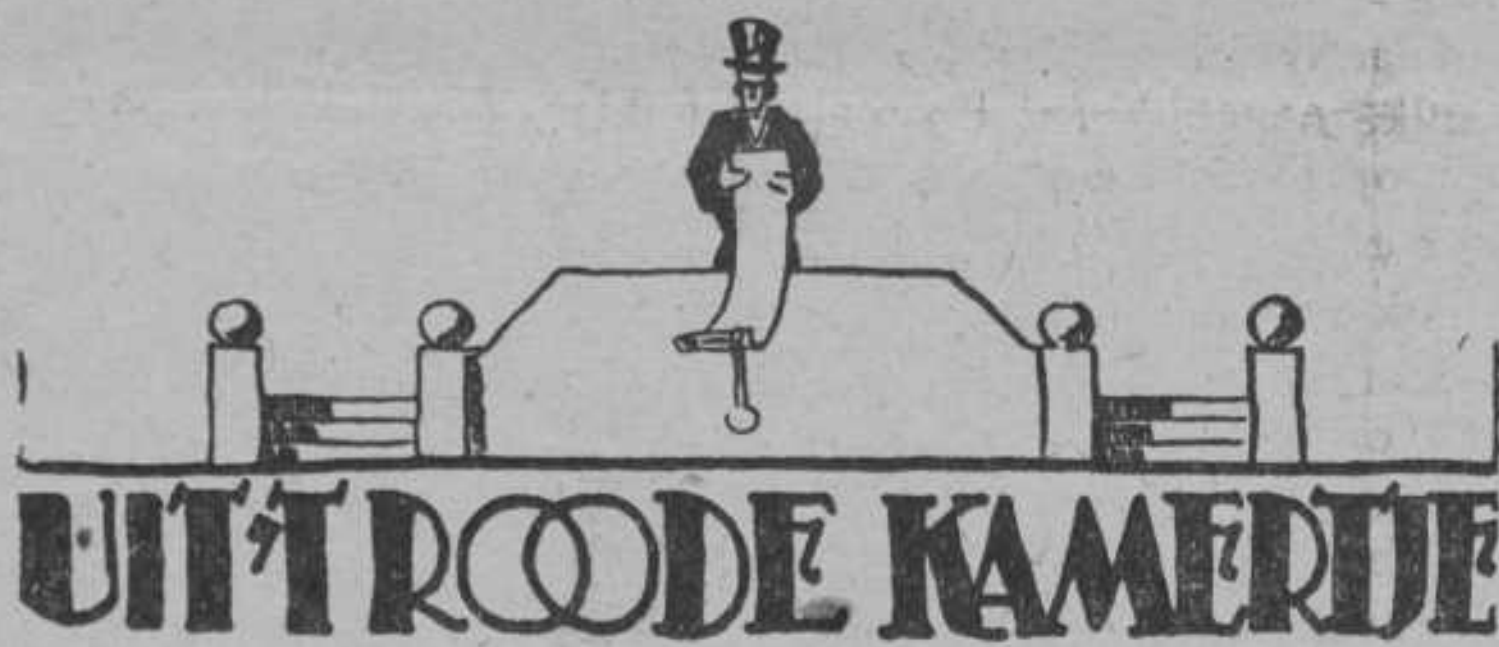
Wat was dat nou. Waarempel daar was weer zo'n snuiter over de tender geklommen om hem een slokkie aan te bieden. „Goeje mōge”, machinist. „Dat gaat best”, zei de stoker. Maar de machinist begreep er al meer van en zei: „Prosit”

Kijk, kijk, dit Corpslid, dat anders alleen maar Vrijdagsavond aan zijn beste vriendje een biertje schenkt, maar zich nu uitslooft om een glaasje aan te bieden. Wat bezielt die kerels vandaag toch. Ze lijken wel volledig uit hun apathie ontwaakt. Ha, zelfs Westra die al twee jaar dood is ziet er weer wat levendiger uit. Allemaal vanwege de Varsity. Op naar Utrecht, roepen ze in koor, vandaag is de enige dag, dat je zoveel kan zuipen als je wil, op naar je lustrumdame, heb je er geen, dan vind je er wel een op of achter de tribune. „Pardon, ach, roeien zei U, ja natuurlijk er zal ook nog wel geroeid worden, goddome, als onze acht toch eens wint, wat eh. . . . oude vier, goed, dan de oude vier. . . . nee, nee, geen idee wie er in zitten, interesseert me geen barst, laten die Lagaprollen er maar aan sjourren dan doen ze ook wat voor de kost.”

En ze zullen zich rotsjourren die Lagaroeiers, tot bloed in hun handen, bezeten door de wil om te winnen en zich even felle nazaten te betonen als Laga's roemrucht voorgeslacht. Laten de Baarmannen hier eens aan denken wanneer ze Zondag met volgedronken hoofden en hese stemmen de wedstrijden volgen. Laten ze ook eens op Laga komen. Misschien gaan ze dan iets meer begrijpen van felheid, teamspirit en de veel gehoonde ruwe Lagageest.

Slechts deze factoren moeten maken dat wij op deze vijf en zestigste Varsity „Hup Lagaai” schreeuwen, tot we er bij neervallen en deze factoren zullen maken „dat Laga is altijd vooraan”.

De Senaat van het Delftsch Studenten Corps maakt bekend, dat de Corpsvergadering welke vastgesteld was op 30 April a.s. te 20 uur in de benedenzaal van de Societeit „Phoenix” is uitgesteld tot 13 Mei a.s. Met het oog op deze vergadering ligt de begroting van de Feestcommissie op de Bibliotheek ter inzage.

Namens de Senaat,
H. C. G. LANGEMEYER, Secretaris.

Nauwelijks zal de Meimaand zijn intrede gedaan hebben, of het grote Studentensportevenement van het jaar, de VARSITY, zal naar Jutphaas al diegenen doen reizen, die weten wat deze wedstrijden inhouden. Dat nu weten de Nederlandse Spoorwegen ook, en daarom is het zo verheugend, dat zij, ondanks de ervaringen van twee jaar geleden weer bereid gevonden zijn een extra trein van Den Haag naar Utrecht, en na afloop van de wedstrijd naar de stad van de winnende ploeg, in te leggen.

Het is de stellige verwachting van den Senaat, dat elk Lid van het Delftsch Studenten Corps, dat van dit voorrecht gebruik maakt, zich goed bewust is van zijn plicht het spoorwagemateriaal te sparen, de dienstregeling niet in de war te sturen en anderen te helpen evenzo te doen.

Men zij er voorts op gewezen, dat elke groep van Jaarclubs zelf voor een boot dient te zorgen, en dat ieder, ook aan boord van een boot, van een toegangskaart voor het terrein voorzien dient te zijn.

Namens den Senaat,
H. C. G. LANGEMEYER, Secretaris.

Het Rendez-Vous.

Is 't niet onmiskenbaar Lente? En dan gebeuren er dingen. Gewoon alledaagse, maar juist ook die niet alledaagse. En sommige met grote gevolgen. . . . Was 't daarom dat hij nooit wist of hij naar haar verlangen moest of niet? Nog veel meer gedachten hadden hem de laatste dagen gekweld, zijn bestaan haast ondragelijk gemaakt. Maar nu was het dan zo ver. Ja zelfs zo ver dat voor ze 't wisten ze ontkleed waren. * — Lezer, stelt U zich als omgeving 't zachte groene gras van een dijkhelling voor, bij schemerdonkerte en zwoele temperatuur —

Haast onbewust was het gegaan, geheel natuurlijk. Hun nerveuse blikken ontweken elkaar. In zichzelf gekeerd als ze waren vóór 't grote ogenblik, waren hun gedachten reeds één. Ze konden op elkaar aan, straks. . . .

Als een baby werd de boot in 't water gelegd.

OUDE VIER.

*) Wie dat potje vaseline meegenomen had, was niet te zeggen.

C. A. A. A.

Interview

De Redactie spoedde zich in neerslachtige stemming naar het verblijf waar de oude-echtgenote van Odin haar discipelen hoedt.

Het heerlijk lentesonnetje vrolijkte echter alles op en toen we in de verte het rood-wit op het water zagen spiegelen, ging er een tinteling door onze armen en trokken we ons jasje recht.

„Ha, die coach”, riepen we vrolijk toen we de brede hekken binnenkwamen.

De coach keek dreigend onze kant op. We voelden ons kil worden. Het was er zo stil; wat zou er aan de hand zijn? Door de deur van de werkplaats zagen we H. op kousen een spijker in een boot slaan. Het klonk dof. Hij had drie zakdoeken om de hamer gewonden.

De coach had een vinger aan zijn lippen gebracht en triptrapte de trap af.

„Zo C, hoe staat het ermee?” vroegen we fluisterend. De C. keek ernstig maar zei niets. Plotsklaps verstijfden we. Een dof gerommel kwam uit de lucht, de bomen en de huizen in de naaste omgeving schudden. Onze H.R., die in Frankrijk geweest is en dus alles van golf front en breukvlak afweet, wilde zich te water begeven. Een snelle beweging van de C. verhinderde dat evenwel.

(Vervolg pag. 4)

„Het is niets bijzonders,” fluisterde hij. „Er is waarschijnlijk één wakker geworden en dan schudden ze zich even om de spieren los te houden.” We zuchtten en slopen achter hem aan de trap op.

„Zie, daar liggen ze,” mompelde hij.

We hielden onze adem in. Daar waren ze dan eindelijk; de trots en glorie van medici en het D.S.C. In het zonnetje lagen ze daar naast elkaar op de eenvoudige houten planken. Vier mannen. We merkten de stuurman op, die — op de leuning gezeten — met vertrouwen op ze neerkeek.

„Zie eens,” mompeld de C. bijna onhoorbaar. „Die armen, die borsten, die benen, de soepelheid van het geheel.”

„Is dat niet wat voor het Lente-nummer van de . . .” wilde de één-na-jongste tot de griffier fluisteren. De C. draaide zich echter bijtijds om. „Dit is kunst, kijk!” snoof hij. En dat deden we.

„Is het niet slecht, die zon,” vroeg de middelste, wat beter onderlegd.

„Nee, nee, nieuwe methode. Vier minuten zonnen voor het roeien doet wonderen. Het vocht komt eruit. Onder het roeien verbruiken de zweetkliertjes dan veel minder energie.”

Hij keek op zijn horloge. „Het is tijd,” zei hij en gaf de stuurman een wenk. Deze sprong van de leuning, pakte een riem en sloeg ze alle vier kletsend op de maag.

„Moeten meteen goed wakker zijn,” zei de coach toelichtend toen de roeiers overeind kwamen.

Het was indrukwekkend zoals ze met geconcentreerde gezichten langs ons de trap afgingen. Even later zagen we ze wegvaren.

„Dit is iets hogers. C'est superbe,” zei de jongste.

F. M.

En zo sprak Naso.

Mijn hemel, Ovidius heeft toch ook voor U gezongen. Reeds in het jaar 1 gaf hij U een handleiding voor Varsity's en Lustra.

U was het toch, die model 3 van Uw Lustpostpapier gebruikte om de uitverkorene voor het Eeuwfeest, van het roeifeestje te berichten. Het is duidelijk, haar nieuwsgierigheid is geprikkeld, en het past U een vervolg-brief te dichten, met tijd en plaats van ontmoeting op deze 2de Mei.

Overweeg de mogelijkheden die de uitgelaten Jutphaase sfeer U biedt. Sportieve strijd heeft immers altijd de gemoderen verhit en de harten geopend.

Laat U echter niet geheel afleiden door teveel belangstelling voor het gevecht te water, tenslotte staat hetgeen, waarvoor gij vecht, op een veel hoger plan!

En mocht het toch passen in Uw techniek kennis van de roeisport te tonen, formuleer een enkele onbegrijpelijke zin, met hetgeen U eens op de Sociëteit vernam.

Misschien is het raadzaam van te voren de namen van de oude vier in het programma na te slaan, ze mochten eens winnen. En hoe zal het U in achtiging doen stijgen, deze stoere helden persoonlijk te kennen.

Moet U het samengaan van Venus en Bacchus nog voor ogen worden gesteld?

Wees niet zuinig, met de drank in het ruim van Uw jaarschip opgestapeld.

Gaat Uw Lustrum botvieren, en U zult voor de enkeling een aansporing zijn snel zijn Corinna te zoeken!

J. L. VERSTEEGH.

Een ieder die de omstreken van Jutphaas kent zal beamen dat na op de hoge kruin van de dijk gekomen te zijn, men het eerst overveldigd wordt door een gevoel van ontroering, vermengd met trots voor de sappige vaderlandse schotel, die men voorgezet krijgt.

Naar alle kanten liggen spinaziegroene weiden en af en toe hooibergen als kruimelige aardappels, afgewisseld met een rood dak, appetijtelijk als een rauwe biefstuk.

Na het eerste gevoel doorgeslikt te hebben kan men door het weinige wat het landschap biedt aan verstrooiing een zekere verveling niet onderdrukken. Dit is nu het critieke ogenblik in de zo schoon begonnen dag.

Enkelens zullen zich ten einde raad te slapen leggen anderen zullen naar aanleiding van futiliteiten iemands persoon en levenswijze tot de grond toe afbreken, kortom de meesten zullen hun toevlucht nemen tot minder wenselijke genoegens. Zoals reeds opgemerkt heeft men naar alle kanten rondgekeken of . . . weet men het niet zeker? Heeft men werkelijk overal gekeken?

De blauwe lucht kan men niet alleen in Jutphaas zien.

Kijkt men niet naar de gescheurde jas en langs de loshangende veters, naar beneden dan ziet het oog gras.

Een leek op het gebied van de graswetenschappen zal nooit vermoeden . . . welk een paradijsen van weten en beminnen in het begrip gras opgesloten ligt.

Thans hebben botanici, insectologen, bijenkenners de verheven taak de sluiers die boven dit gebied hangen te verscheuren, de dagjesman bij de hand te nemen en hem 't wonderlijk gebeuren in 't gras op de dijk te leren zien.

Met botaniseertrommel, pincet en loupe worden al kruipende tussen het gras de meest opwindende ontdekkingen gedaan die in het herbarium, voor altijd geboekstaafd kunnen blijven. Lichtblauwe vergeet-mij-nietjes, die aanbiddelijke pedante bloemetjes, ontleed ze zorgvuldig met pincet en plak ze op. Helaas worden ze flets na langdurig bewaren.

De klavertjes drie, die vooral om de domstad goed vermogen te groeien en door hun talrijkheid andere variëteiten praktisch volkomen verdringen, zijn met hun hoog in de steel zittende stekelige bloemen een bijzonder amusante bladvulling.

Het zure raai gras een uitstervend ras herkauwgrassen wordt nu nog in leven gehouden door een intensieve Ni-Al bemesting. Hebben aldus ook de keverskenners en andere insectenliefhebbers kruipend en liggend de onwetende leek in de geheimen van het vak ingewijd dan is zonder twijfel de dag geslaagd.

Met geschaafde knieën kan men s'avonds in de trein elkaars belevenissen, zo talrijk en zo boeiend, vertellen.

X.

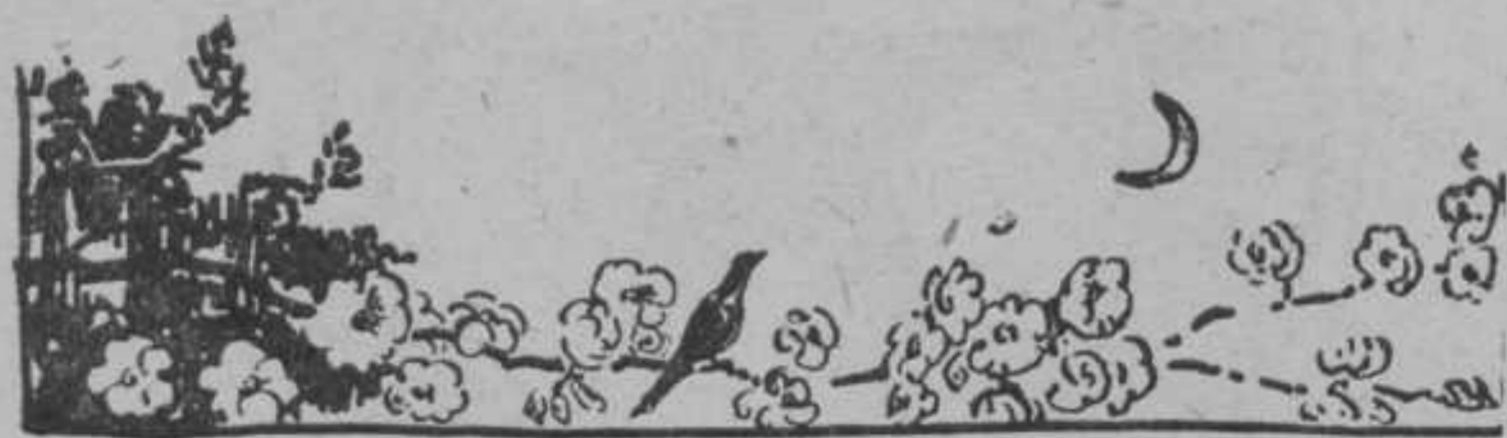

(Nadruk of overname geheel of gedeeltelijk verboden).

Voorlopig Programma van de herziene Feestelijkheden ter gelegenheid van de gewijzigde viering van het XXste Lustrum van het Delftsch Studenten Corps.

- Vrijdag 9 Juli: Kroegjool.
 Zaterdag 10 Juli: Feestelijke intocht van de Reunisten. Saluutschoten.
 Opening van het Lustrum. Receptie van den Senaat van het Delftsch Studenten Corps.
 Reuniediner en Collation.
 Fakkeloftocht.
 Reuniekroegjool.
 Zondag 11 Juli: Concours Hippique.
 Gezamenlijke uitvoering van het D.S. M.G. „Apollo” en het D.S.T.G.
 Maandag 12 Juli: Reuniewedstrijden van de D. S. R. V. „Laga”.
 Première van het Openluchtspel „U en ik”.
 Kermesse Sélecte.
 Bal van het Delftsch Studenten Corps.
 Dinsdag 13 Juli: Demonstraties van Onderverenigingen van het Delftsch Studenten Corps.
 Thé Dansant op Ypenburg.
 Recepties van het Collegium en de Senaten der erkende Corpora.
 Tweede uitvoering van het Openluchtspel.
 Bieravond van de Streekdispuutgezelschappen.
 Woensdag 14 Juli: Vertrek voor Delftsche Dag. Picnic. Terugtocht.
 Maaltijd langs het Oude Delft.
 Café Chantant.
 Donderdag 15 Juli: Derde uitvoering van het Openluchtspel.
 Sluitingskroegjool.

GEDACHTEN EN GEDICHTEN

Het was in de tijd van crinolien en kant,
 Dat een jong'ling dong naar een joffers hand,
 Met satijnen strik op grote boord,
 Stond hij weldra voor haar poort.
 Toen hij binnen was zei hij tegen Antoine,
 „Dien me even bij de joffer an”.
 Maar zij riep reeds: „Een uur of twee,
 Is de minste tijd waar 'k me in verklee.”
 De jongeman die toch heus niet zo kwaad was,
 Vond toch al dat het aak'lig laat was,
 En wat ontsteld riep hij luidkeels: „Zeg,
 Hoepel maar op, ik ga weer weg.”
 De joffer met akelig geschrei,
 Trok toen de hoepel uit de zij,
 En door dit haastiglijk gesjor,
 Was de crinolien nog slechts een lor.
 Zeer erg ontzet keek de jongling toe,
 Hoe ook de kant ging naar zijn moe,
 Maar het duurde niet meer 'n second,
 Of de hoepel lag reeds op de grond.
 Voor dat ie kon zeggen „as je me nou”,
 Had ie al te pakken een watjekou,
 De slagen vielen als met een bijl,
 Weldra lag de minnaar op het zeil.
 Geloof me, heeft U grote plannen?
 De vrouwen nemen veel van mannen.
 Zeg niets van de kleedij, want dan,
 Vergaat het U als dees jongeman.

B. H. O.

Mededeling Spaarsysteem.

Op Woensdag, Donderdag en Vrijdag 5 resp. 6 en 7 Mei a.s. zal gelegenheid worden geboden tot het contant voldoen van de 5e termijn van het Spaarsysteem, in de voorzaal van de Sociëteit „Phoenix” tussen 17.00 en 19.30 uur. Betaling kan ook geschieden door overschrijving op postrekening no. 514100 van de Thesaurier van de Lustrumcommissie van het D.S.C. te Delft, of door storting op de Spaarrekening voor het XXe Lustrum van het D.S.C. bij R. Mees & Zoonen eveneens te Delft.

Namens de Feestcommissie,
 G. C. WILLEUMIER, Thesaurier.

GEDENKBOEK 50+25+25=100

Af en toe kan ik mij nauwelijks bedwingen, om de historie terug te laten gaan, en dan te blijven stilstaan bij die ogenblikken, die nu bij mij de slechtste herinneringen oproepen. Immers, op dat tijdstip zou ik alleen maar goede, schone en mooie herinneringen kunnen hebben. Dan zou verleden en toekomst als één groot ideaal, als een droom voor me staan. Nu kan ik mij alleen maar voorstellen, dat er eens zo'n ogenblik geweest is, en wel op 22 Maart 1848, des avonds te zoveel uur zoveel, luttele seconden voordat, zomaar, met een hamerslag, het Corps bestond.

Zalig ogenblik, om zo in de breuk van de Geschiedenis te staan! Met alleen maar hoopvolle herinneringen achter je en hoopvolle herinneringen voor je.

Maar ik ben gerust, ja, diep verheugd. Er naderen weer zulke ogenblikken! En wel op 6 Mei, des avonds te 24 uur en op Donderdag 13 Mei, des avonds te 24 uur!

De tijd is onverbiddeijk!

Ook voor het Gedenkboek.

Hebt U er enig idee van, hoeveel tijd er nodig is om een behoorlijk boek in elkaar te zetten?

Weet U, hoeveel werk er te verzetten is op de drukkerij, nu het Lustrum voor de deur staat?

Wat weet U van het clicheren van foto's en tekeningen?

Ja, ik zie U Uw schouders optrekken met de gedachte van: het loopt zo'n vaart niet, en het komt wel,...

Ik zeg U: het loopt zo'n vaart wel, en het komt niet!

Hoeveel maanden geleden zijt Gij, Bestuurderen van Onderverenigingen uitgenodigd om een beeld te geven van datgene, wat U, ja Uw eigen Vereniging, waarvoor U het vuur uit Uw sloffen loopt, betekent in het Corps? Schaamt U, het heeft voor U niet de minste betekenis.

Hoeveel hebben er wat aan gedaan? Vijf!

Zegge en schrijve VIJF van de ACHTTIEN!

Maar U, ongelukkige DERTIEN, onder U zijn er die zelfs te ellendig zijn om er ook maar voor uit te komen, dat U het niet kunt, dat U zich ooit rekenschap gegeven hebt van wat Uw Vereniging is, van de sfeer die er heerst.

Rotzakken! Nog negen weken en het Lustrum is er! Negen weken, dat betekent dat er nog maar acht weken over zijn om het gehele Gedenkboek kant en klaar te maken, dat betekent, dat alles, wat U op schrift stelt of laat stellen, voor 13 Mei, des avonds te 24 uur binnen moet zijn. Het kan geen dag langer meer duren. En Uw foto's, persoonlijke herinneringen of van Uw Vereniging? Waar blijven ze?

Uiterlijk op 6 Mei, des avonds te 24 uur moet ik ze van U hebben, en geen dag, geen uur later.

Kom bij mij niet aan met smoesjes, dat U het niet geweten hebt. U bent maanden geleden gewaarschuwd, ja, zelfs beleefd verzocht, te beleefd!

U maakt mij niet wijs, dat U niets te vertellen hebt. Uw Ereleden wel, ik weet het zeker. Het hoeven geen stijl-bloempjes te zijn, dat is onze zaak! Maar U bent te gemakzuchtig, te oppervlakkig om er ook maar twee avonden aan te besteden.

Hier! Ik noem U bij name!

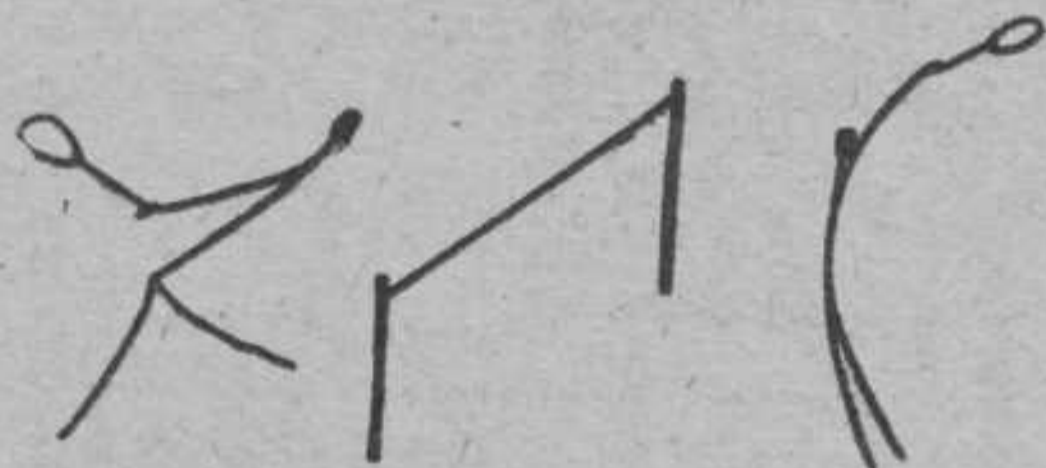
Het Bestuur van de D.S.S.G. en A.V. „Odin”;

U schrikt? Ik ga door:

het Bestuur van het D.S.M.G. „Apollo”,
het Bestuur van het D.S.D.G. „Vrije Studie”,
het Bestuur van de D.S.D.C.,
het Bestuur van de D.S. IJclub,
het Bestuur van de D.S.V.V.

Wat, U grijpt verbaasd naar Uw zakdoek, mijne heren Redacteuren? De lijst is heus nog veel langer:

het Bestuur van de D.S. Weerbaarheid,
het Bestuur van de D.S.A.F.V.,
het Bestuur van de D.S.H.C.,
het Bestuur van de D.S.L.T.C.

U gaat U schamen? Hier is de rest van de vuile waslijst:
het Bestuur van D.S.R.C.,
het Bestuur van de D.S.M.C.

Noemt U zich maar Bestuur van iets! Het kan zijn, maar U weet niet, wat U bestuurt, U toont U tot nu toe niets. Tot slot nog eenmaal:

uiterlijk 6 Mei, des avonds te 24 uur alle foto's, e.d.,
uiterlijk 13 Mei, des avonds te 24 uur alle copy in te leveren bij de Commissie.

Daarna niets meer.

Waagt U dan niet in de nabijheid van

A. J. KEMPEES.

VEREENIGINGEN

Het Bestuur van het Delftsch Studenten Muziek Gezelschap „Apollo” heeft zich, nadat de heer P. H. Cuperus zijn functie van Bibliothecaris neerlegde, op 20 April 1948 als volgt samengesteld:

J. van Ravesteyn, President,
H. G. Verkerk, Secretaris,
M. K. Kleyn, Thesaurier,
E. C. Lely, Bibliothecaris,
J. B. Loman, Commissaris.

Namens het Bestuur,
H. G. VERKERK, Secretaris.

VARSHITY.

Ten aanzien van de komende Varsity maakt het Bestuur der D.S.R.V. „Laga” het volgende bekend:

Degenen, die op een drankboot mee gaan, dienen van een Studentenkaart à f 1, — voorzien te zijn. Dit zij hier uitdrukkelijk vermeld!

Op Zondag 2 Mei a.s. zal een extra trein om 10.46 v.m. van Den Haag S.S. vertrekken naar Utrecht, alwaar deze trein te 11.55 v.m. zal aankomen. Vanaf het station C.S. zal te 12 uur een busdienst met het wedstrijd-terrein aanvangen. De extra trein zal naderhand voor het vervoer naar de Sociëteit van de komende Varsity-winnaar zorgdragen. Zaterdagavond zal in Delfia, vóór de hoofdfilm, de Varsity-film te zien zijn, tijdens de voorstelling van 7 uur.

Namens het Bestuur,
T. AMENT,
Secretaris.

**BLOK
& KOUMANS**

BOEKBINDERIJ
KANTOORBOEKEN

VOORSTRAAT 63
DELFT

Martin's
Cafeteria

Wijnhaven 23

REPETITOREN

G. S. Veltrop, Wiskunde, Natuurkunde, Mechanica,
Paulus Buysstraat 40, Tel. 550302, Den Haag.

Dr Ir U. Ph. Lely, Analyse (Diff. en Int. rek.) Anal. Meetk.,
v. Blankenburgstr. 17, Den Haag. T 335740.

Oranjeboom

OUDE JENEVER

Drink als regel matig, maar dan ook regelmatig

DE KUYPER

Stoombleekertj
Chemische Wasschertj

„OZON”

Telefoon 778462
VOORBURG

Voor de Heerenwasch.

Voor Fotograaf...

Reijken

TELEFOON 1765
KOORNMARKT 72

Drukkerij Waltman (A. J. Mulder) - Delft